

Totalitaire staten behoeven geen wetten om e.e.a. vast te leggen als het gaat om het bespieden van hun eigen burgers en/of verworven vrijheden verder aan banden te leggen. Omdat Nederland een democratisch, grondig georganiseerd en administratief bestuurd land is, moet het reilen en zeilen in wetten worden vastgelegd, want ook voor het surveilleren van burgers is een legalisatie nodig.

De argumentatie voor de noodzaak van deze wet zijn cyberaanvallen vanuit andere mogendheden, spionage, hacken en andere cyberbedreigingen voor de Nederlandse digitale infrastructuur.

De tijden zijn veranderd maar de ervaring vanuit mijn geboorteland Duitsland leert wel, dat dit in het slechtste geval in een politiestaat kan resulteren: De strijd tegen de RAF en de vergaande controle van perifere groeperingen, studenten etc. die als "sympathisanten" in het vizier van de Duitse inlichtingendiensten (Verfassungsschutz) kwamen, mondde uit in de "Deutsche Herbst". Het doel heiligde de middelen, want om een goed doel te bereiken mag men ook slechte middelen inzetten, indien het niet anders mogelijk is.

Maar wie bepaalt doel en middel?

Zoals gezegd, de tijden zijn veranderd en men zou menen dat we van onze geschiedenis hebben geleerd.

Aan de vooravond van de "Deutsche Herbst" kon ik in februari 1977 als politiek vluchteling vertrekken vanuit Oost-Berlijn naar West-Berlijn.

Ik en mijn familie werden tot die tijd door de DDR-staatsveiligheidsdienst permanent in de gaten gehouden.

Om niets, of: mijn vader was van origine een West-Duitse burger, alleen dit feit en dat hij de wervingspogingen door de staatspartij en staatsveiligheid heeft afgewezen maakte hem verdacht en in de ogen van de staat DDR en in navolging van de "Sippenhaft" (onder het nazi-regime) was meteen ook onze hele familie als staatsvijand verdacht.

Afluisteren (uw artikel 7) was niet mogelijk omdat de Staatssicherheit (Stasi) niet op dit soort geavanceerde middelen terug kon grijpen want de meeste burgers hadden geen telefoonaansluiting in huis. Wel was er een voor de DDR intrinsiek afluisteraapparaat in vorm van de gehele burgerschap, iedereen bespiedde iedereen, of als je niet meedeed was je verdacht, was je geen IM (inofficiële medewerker van de Stasi) dan werd je door een IM vanuit je vriendenkring of zelfs je eigen familie gevolgd en gecontroleerd.

Nou is het natuurlijk niet zo dat ik e.e.a. een op een met de Nederlandse staat, met de grondwettelijke rechten die een ieder hier geniet, zou willen vergelijken.

Het enige is dat ik het bovengenoemde te bedenken geef bij het verder verscherpen van wetten en het daarmee inperken van grondrechtelijke vrijheden.